24/03/2021

Награда Града Ваљева за животно дело блаженопочившем Владици Милутину

Комисија за доделу Награде Града Ваљева, на челу са председницом др Зорицом Јоцић, вредно признање у категорији „Специјална награда за животно дело“ постхумно доделила блаженопочившем Епископу ваљевском Милутину.

Откако је 24. септембра 2006. у Храму Васкрсења Христовог устоличен у трон обновљене Епархије ваљевске па све до дана своје земаљске кончине, 30. марта 2020. године, Владика Милутин штедро се старао о богомповереном му верном народу. Као врли жетелац на њиви Господњој, очински и пастирски, молитвено је сабирао, поучавао, храбрио и тешио у данима искушења и страдања, стварао, славио и радовао се свему добром што је људима и Богу драго. По узору на свог небеског заштитника Светог Краља Милутина, највећег средњовековног задужбинара, градио је и обнављао цркве и манастире широм епархије. Једно од низа сведочанстава његовог неимарског трудољубља данас је Храм Светог Нектарија Егинског, коме на поклоњење долазе боготражитељи из целе Србије. Када су ваљевски крај пролећа 2014. погодиле до тада незапамћене поплаве, Владика Милутин покренуо је хуманитарну акцију, како би помогао обнову установа и домаћинстава

разорених воденим стихијама. Корито реке Колубаре код саборног храма, клизиште у близини манастира Пустиња, дом за старе и вртић у Обреновцу… само су неки од бројни пројеката реконструкције реализованих средствима које је прикупила Епархија ваљевска.

У данима пандемије вируса корона, када посебно исказујемо дивљење напорима лекара и медицинског особља у борби за здравље народа, сећамо се речи Владике Милутина: “Бог је лекарима дао дар да нас лече. Болница нам свима треба и сви јој морамо помоћи.“ Те речи поткрепљивале су набавке апарата, пешкира, постељина и других потрепштина, које је Епархија ваљевска обезбедила овој здравственој установи.

По благослову Владике Милутина о социјално угроженима на подручју Ваљева и околине брину Православна народна хришћанска заједница „Воздвижење Часног Крста“ при Храму Покрова Пресвете Богородице и Коло српских сестара „Преподобна Мати Евгенија“ при Храму Вакрсења Христовог. Будући да је давних седамдесетих година прошлог века, као сабрат манастира Каона, организовао верску наставу, нарочити значај придавао је њеном повратку у школе. Одржавао је редовне састанке са директорима и наставницима школа са подручја Ваљевске епархије и пружао подршку Епархијском одбору за веронауку. Резултат тога јесте квалитетан рад са ученицима и највећи одзив за веронауку међу епархијама Српске Православне Цркве.
Поред свог завичаја, Владика Милутин имао је велику љубав за српски народ, светиње Косова и Метохије и Призренску богословију, које је често посећивао и на разне начине помагао. Последњи дани његовог земаљског живота протекли су у молитви за спас светиња Црне Горе, о чему сведочи величанствена литија улицама Ваљева у знак подршке блаженопочившем Митрополиту Амфилохију и свима које је предводио у одбрани светиња.

Монашки скроман, Владика Милутин наградама није тежио. Одмалена призван на подвиг служења Богу и свом роду, чинио је све оно на шта Свето јеванђеље позива. Награда Града Ваљева признање је његовом служењу и још једно подсећање свима нама на вредности које је сведочио и благодарје Господу што нам је за првог духовног оца даривао пастира тако широког срца.

mitropolija.com